

Historien om Arnold

Arnold startede som en drøm, og var i mange år kun en drøm, nemlig drømmen om at bygge et skiv sammen med min Far.

Da jeg byggede Freja var min Far stadig erhvervsaktiv, så det var ikke mange timer vi arbejdede sammen om Freja, der var det gode råd og apteringsdele min Far bidrog med, så jeg gik med drømmen om en dag at bygge et skiv helt fra bunden sammen med ham.

Årene gik, vi flyttede fra Sjælland og fik pladsen og mulighederne, men stadig kneb det med at komme igang - det var hele tiden virkeligheden med børn og dagligdag der sejrede - indtil pludselig en dag i slutningen af 90-erne.

Vi var på ferie i Rudkøbing og der stod et glasfiberskrog til en motorbåd, vi fik en snak med Holger - for Bianca var det, og blev enige om en pris. Egentlig havde drømmen jo været at bygge et træskiv, men det var nok lige et nummer for urealistisk, men så kunne et glasfiberskrog jo også bruges, og i august 98 hentede jeg begyndelsen til Arnold i Rudkøbing.

Skroget var OK i linjerne, men lige en meter for kort - men det var der råd for:

I gang med vinkelsliberen og så havde vi to halve

Ind i laden med dem

Lidt lægter på til at holde faconen - og her var det rigtig godt at Far var bådebygger!!!!

Gang i limpotten med polyester og glasfibermåtte

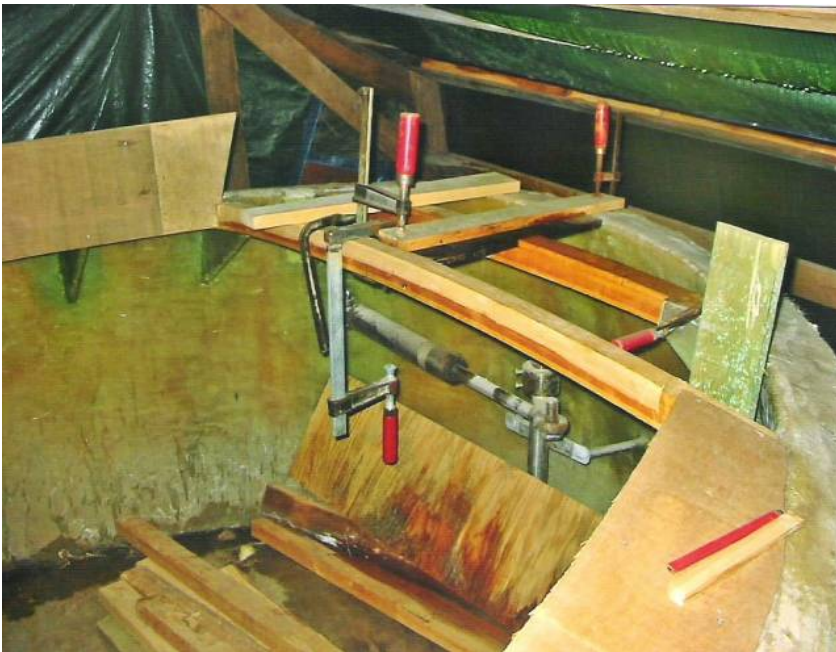
Og vupti to halve plus 1 meter gav en hel Arnold

I løbet af de efterfølgende år arbejde vi sammen på Arnold når Far og Mor var på besøg. Kvinderne i familien passede børn og lavede mad, mens vi andre hyggede os med træ og glasfiber.

Og langsomt tog projektet form

Der er masser af detaljer, og mange timers planlægning og diskussion af de forskellige løsningsmuligheder.

Jeg måtte på et tidspunkt også ud og finde en motor

Og jeg måtte bygge et skur da han blev for stor til laden!

Og pludselig her i foråret bristede puppen og ud kom, om ikke en færdig sommerfugl, så noget der lignede.

Så var der lige en hektisk sommers arbejde tilbage og så.

Var Arnold færdig

Endelig d. 26-9-09 det magiske øjeblik, efter 11 års byggeri, hvor vognmaden kom og der skulle holdes søsætning.

Og så gysede da vi nåede havnen, ville han flyde - ramme vandlinjen - være tæt????

Min mor var gudmor, og med vand hjemme fra Svendborgsund blev han døbt, på samme måde som alle de andre skive vi i tidens løb har haft

Han flød, han var tæt og vandlinjen passede - næsten!!

Det var en fantastisk oplevelse endnu engang at søsætte et skiv, og se en drøm gå i opfyldelse.

Det var det hele værd, og nu skal Arnold så til at gøre gavn. Han skal ligge i havnen om vinteren, og bruges til fiskeri, jagt og dykning.

Og hvem ved, når vi engang går på efterløn - så er han jo som skabt til en tur på Europas kanaler - men det er en anden drøm, som nu måske ikke er helt så fjern endda.